

[Tinning]

jerne. Realiteten er, at dét, vi skal gøre, er, at vi skal fastlægge nogle rammer. Vi skal sige: reglerne er sådan og sådan. Så skal man inden for rammerne udøve det lokale, individuelle skøn. Sådan må det være, sådan har det altid været, og sådan har der altid stået. Er det rigtigt, at kommunerne gør noget andet, er det forkert. Men grundprincippet er altså: vi lægger nogle rammer, så laver man sit skøn lokalt og individuelt. Godt.

Så det, jeg og mange andre siger, er, når man skriver sine bemærkninger her, at det afgørende for vurderingen af udgiftens rimelighed vil være, om flytningen har været velbegrunderet. Så siger man med andre ord, fordi man bruger bemærkningerne som en art retskilde – det ved socialministeren – til kommunerne: ved I hvad, I skal nu tage stilling til, når en ung flytter hjemmefra, om det er rimeligt eller ej. Det er noget, flertallet med disse bemærkninger pålægger kommunerne at gøre, hvor de ellers bare skulle lave det helt almindelige skøn, som hedder: er der tale om en person, der har påtaget sig nogle udgifter for at få bistandskontoret til at betale dem? Her siger man til kommunerne, at der nu gælder en strammere regel, for I skal også tage hensyn til det og det. Det er en regel, man ikke behøvede at lave, fordi man allerede har den almindelige regel, og det er lige præcis dér, den smutter for socialministeren endnu en gang. De radikale tripper og tøver lidt, og så løber de alligevel med også denne gang.

Så skal jeg tilslutte mig beklagelsen af, at socialdemokratiet aldrig er nået længere end til at tænke, og altså ikke er nået til at fremsætte et ændringsforslag, så vi andre kunne få kigget på deres tanker. Så skal jeg sige, at det var nu meget skægt, at hr. Taanquist fra første færd tager afstand fra de 1.700 kr. Det var ikke i juli, da cirkulæreskrivelsen kom, heller ikke i oktober, da vi fremsatte vores beslutningsforslag sammen med SF, heller ikke i november, da det var til første behandling, men den helt klare afstandtagen fra socialdemokratiet kom en eller anden gang efter december. Jeg vil godt være venlig og sige, at den kom allerede i januar. Når hr. Taanquist siger fra første færd, vil det altså sige, at cirkulæreskrivelsen ligger og fedter omkring 5–6 måneder, og så for et par måneder siden er man nået frem til, at vi har fra første færd taget afstand. Tak skal man have!

Det kunne stadig væk være godt, nu når vi ikke kan få socialdemokratiets ændringsforslag, at få lidt mere at vide. Hr. Erik B. Smith siger: vi ved jo alle sammen, at de studerende i almindelighed har mindst både stipendier og lån. Det var de ca. 2.500 kr., som jeg forstod det. Men hr. Erik B. Smith ved også, at sådan i almindelighed har uddannelsessøgende også erhvervsarbejde, faktisk 70 pct. af deres indtægter kommer fra det. Hvis man skulle anlægge den betragtning, hvordan det sådan er i almindelighed, så skulle man måske netop tage det med ind.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Når bare vi diskuterer længe nok, tyder det på, at vi kommer ned til kernen i sagen.

Nu er jeg klar over, hvad det er, hr. Tinning ikke har forstået. Jeg er enig, når hr. Tinning siger, at der i bistandsloven ligger et krav om, at det sociale udvalg skal tage lokale hensyn, tage hensyn til det lokale omkostningsniveau. Det er helt korrekt. Det, det radikale venstre har bekymret sig om i denne sag, var, at vi fik en henvisning til Statens Uddannelsesstøtte, tilskud til Statens Uddannelsesstøtte, som er ens for hele landet, og hvor man altså ikke tager lokale hensyn. Det er lige præcis derfor, at vi finder, det er vigtigt at få det ind.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jeg kunne godt tænke mig at vide, om der findes én eneste jurist eller jurastuderende på forprøven for den sags skyld, som vil tro, hvis man havde vedtaget ændringsforslaget, som det ligger, og ikke i bemærkningerne havde skrevet det om lokale forhold, at tingene ville være blevet anderledes nu, hvor vi skriver lokale forhold. Det ville tingene overhovedet ikke. Den megen glæde og tilfredshed over, at der nu står noget om de lokale forhold, har ikke nogen betydning i forhold til virkeligheden. Når det er et grundlæggende princip i bistandsloven, at man skal tage det lokale og individuelle skøn, skal man altså også foretage det, selv om man laver en tekst her i § 37, stk. 1, hvor der står, at der for unge ved udøvelsen af det individuelle skøn tages udgangspunkt i, at levevilkårene